

En Formening om, hvad kyndige Mænd ville bevidne, hvis de ville tale efter deres Overbevisning, turde være af ifkun relativ Værd i Særdeleshed lige over for positiv Oplysning om, hvorledes Rendsgerningerne ere. De af Forfatteren savnede bestemte Maal, der tilstede en Sammenligning af Fiskens gennemsnitlige Størrelse til de forskellige Tider, ere opgivne i den nærværende Betænkning som Bilag 1 følgende Tabel efter de til sammes Udarbejdelse benyttede Pilder, der navnlig i de senere og seneste Aar have været i ikke ringe Grad righoldige.

Om det, saaledes som forudsat i Konventionen med Sverige, maatte kunne lykkes ved succesfuld Forhøjelse af Maalene for de fangeværdige Rødspætter, at tilvejebringe en gennemgaaende bethdeligere Størrelse af de enkelte Individer, er et Spørgsmaal, hvis bekræftende Besvarelse i alt Fald ingen synes at ville indstaa for end sige for, at et saadant Forsøg vilde kunne betale sig. Videre end til en Antagelse af eller Formening synes man her ikke at være kommen fra nogen Side, og man er i saa Henseende endog gaaet ud fra en Forudsætning, hvis Rigtighed man ikke alene har maattet erkende ikke at kunne bevise, men hvis Rigtighed endog efter de i Tabellen i Bilag 1 sammenstillede Oplysninger maa siges næppe at kunne staa sin Prøve. Hermed synes de paa bemeldte Forudsætning byggede Slutninger for Tiden at have tabt deres Værdi. Et Moment synes man at have forbigaaet i de vedkommende Betragtninger, og det er, at vil man stille det Krav til Rattegat og vore andre Farvande, at de skulle kunne bære en Forøgelse af deres Fiskebestand med en hel Aargang, der endog skulde gaa bethdelig frem i Vækst, saa maatte den første Betingelse herfor synes at være en bethdelig større Konsum af Fødemidler, og at det maatte sandsynliggøres, at et hertil svarende Kvantum af disse enten allerede er eller vilde komme til Stede, naar Resultatet ikke skulde blive, at en Forøgelse af Fiskemængden fik den Følge, at Kosten blev knappere, fordi der nu kom saa mange flere

om at dele den, hvorved den forønskede Forøgelse af Indvidernes Størrelse maatte befrægtes at ville hemmes og mulig ganske at udeblive eller endog at kunne vende sig til det modsatte.

Ministeren htrede under 1ste Behandling af Konventionsloven (Sp. 776):

„Det vil ikke være muligt for noget Menneſte at paavise, at en Fredning overhovedet er nødvendig, og endnu mindre, at det er nødvendigt at gøre det paa den Maade, som Fredningen er udført her i Konventionen“.

Rigtigheden af disse Bemærkninger ses ikke med Føje at kunne modsiges, men naar saa er, ses der heller ikke at være Føje til ved Frednings- og i det hele ved Forbudsbestemmelser at paalægge Fiskerne meget bethdelige pekuniære Ofre til Fordel for Foranstaltninger, for hvis Nytte ingen Garanti habes eller kan gives.

Det hedder i Beretningen fra Frederiks-havn af 30te September 1895 i Danſk Fiskeriforenings Medlemsblad for 1895 S. 477:

„Rødspætten forekommer i denne Tid i rigelig Mængde paa Fangepladserne i Rattegat; Rutterne indkomme med fuld Last, fanget i forholdsvis kort Tid, og Tilførselen for de to sidste Ugers Vedkommende regnes i Tusinder af Snes. Uden at overdrive kan man sikkert anslaa denne for de to sidste Ugers Vedkommende til ca. 40,000 Snes, heri altsaa ikke medregnet, hvad der er tilført andre Pladser direkte fra Fangstplads; efter ældre Fiskeres Sigende har der ikke i mange Aar været saa rigt Fiskeri i Rattegat“.

Denne Periode med rigelige Rødspætter i Rattegat synes ifølge Efterretningerne i det væsentlige endnu at holde sig. Staar Balget imellem, om det er bedst, at benytte denne gunstige Lejlighed til at sikre sig en rigelig lønnende Fangst af gode salgbare Varer eller at vente dermed i Haabet om, at Rødspætterne om et Aars Tid skulde være blevne et Aar Tommer længere, vil Balget sikkert ikke kunne være tvivlsomt.